

Beskyttelse og fremme af menneskerettigheder

Menneskerettighederne er universelle, udelelige og umistelige rettigheder. De er en vigtig del af det, som gør vores samfund til en civilisation. Men menneskerettighederne er altid under pres. Borgerlige og politiske rettigheder undermineres af sikkerhedstrusler og undertrykkende politikker, der skal forestille at være en reaktion på disse trusler. En formodet anden forståelse af menneskerettigheder i andre kulturer misbruges ofte til at mindske betydningen af menneskerettighederne. Mange sociale og økonomiske rettigheder er dårligt nok blevet gennemført.

En del af den "europæiske drøm" er for EU at være et lysende eksempel på civilisationen i verden, en rollemodel med hensyn til respekten for menneskerettighederne. Dette kræver alvorlige kontrolmekanismer inden for EU samt en udenrigspolitik til kontinuerlig fremme af menneskerettigheder uden for Europas grænser.

Forbedring af den institutionelle ramme

EU har indtil videre ikke status som juridisk person. EU har derfor endnu ikke undertegnet den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMK). Dog er der i Lissabontraktaten taget to vigtige skridt: Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder skal være bindende - også for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik - og EU vil få mulighed for at tiltræde EMK. Alle medlemsstater har tiltrådt konventionen. I henhold til den gældende EU-traktats artikel 6 og 7 forpligter EU sig til at respektere retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, således som de er fastsat i EMK. Som supplement til EMK har EU udarbejdet Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder.

I EU-traktaten er det fastsat, at respekt for og fremme af menneskerettigheder ikke er et mål, der er begrænset til EU's territorium, men også et vigtigt mål for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP).

Derudover vil adgangen til De Europæiske Fællesskabers Domstol i Luxembourg blive udvidet i henhold til Lissabontraktaten. I de fleste tilfælde behandles menneskerettighedsspørgsmål ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, når nationale dommere anmoder om en klarlæggelse af EU-retten. Med Domstolens afgørelser er EU yderligere forbundet med menneskerettighedsstandarder som EMK. Ifølge De Grønne bør FUSP i fremtiden også høre under De Europæiske Fællesskabers Domstols jurisdiktion og dermed bane vejen for retlig prøvelse for de personer, hvis menneskerettigheder krænkes gennem EU's politikker.

Kommissionen er ansvarlig for at føre tilsyn med medlemsstaternes gennemførelse af EU-retten. Kommissionen afsætter ikke tilstrækkelige midler til at sikre, at enhver krænkelse håndteres hurtigt og tilfredsstillende. Medlemsstaterne modsætter sig i stigende grad Kommissionens indgriben. De Grønne ønsker at anmode den næste kommission om endnu en gang at bekræfte sit engagement over for menneskerettighederne og oprette en kommissær for menneskerettigheder i Kommissionen.

Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder blev oprettet i 2007. Én gang årligt udarbejder agenturet en situationsrapport om grundlæggende rettigheder i Europa. Imidlertid er det ikke alle områder, der berøres. De Grønne ønsker, at ansvarsområdet for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder skal udvides til at omfatte overvågning af alle

EU's lovforslag og vurdering af situationen i medlemsstaterne samt medlemsstaternes politikker og tiltag. Selv om den primære rolle for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ligger inden for EU, skal rollen også omfatte udenrigspolitik. Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder skal kunne støtte alle EU-institutioner i vurderingen af menneskerettighedssituationen i tredjelande, herunder effektiviteten af menneskerettighedsklausulerne i de traktater, som EU fastlægger med disse lande.

De Grønne foreslår derudover, at Rådets fremtidige formandskaber skal tilrettelægge et offentligt tilgængeligt forum om menneskerettighedsspørgsmål, hvor civilsamfundet og EU-institutionerne detaljeret kan drøfte spørgsmål, der påvirker medlemsstaterne og EU generelt.

Sekundær ret

EU's fokus på respekten for menneskerettigheder udtrykkes også gennem konkrete stykker lovgivning. Der sættes et verdensomspændende eksempel med antidiskriminationsdirektiverne. I direktivet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse er det fastsat, at medlemsstaterne skal forbyde forskelsbehandling, både på arbejdsmarkedet og på markedet for varer og tjenesteydelser. Man har i over 30 år ydet en indsats for at bekæmpe kønsbaseret forskelsbehandling med den europæiske lovgivning. Ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering på arbejdsmarkedet er fastsat. Bestemmelser om ligebehandling vil endvidere blive indført på andre områder i henhold til et direktivforslag, der er under udarbejdelse.

I henhold til direktivet om beskyttelse af personoplysninger er der fastsat vigtige begrænsninger for regeringernes altid stigende ønske om at krænke privatlivets fred. Anvendelsesområdet skal udvides til at omfatte retlige og indre anliggender.

EU har imidlertid også indført lovgivning, der synes at begrænse rettighederne i henhold til internationale konventioner. I direktivet om familiesammenføring f.eks. kan medlemsstaterne kræve, at børn, når de er 12 år, skal bestå en integrationseksamen, inden de kan blive sammenført med deres forældre.

I forbindelse med deltagelse i fastlæggelsen af EU-lovgivningen ønsker De Grønne altid at fremhæve EU's internationale forpligtelser. De Grønne er villige til at tage ethvert retligt skridt, der måtte være nødvendigt for at anfægte beslutninger, som kan resultere i krænkelser af menneskerettighederne.

Europarådet

Personer, som mener, at deres rettigheder i henhold til EMK er krænket, kan gøre deres rettigheder gældende i henhold til konventionen over for en national retsinstans. Når dette ikke er tilstrækkeligt, og alle tilgængelige nationale retlige midler er udtømt, kan en person indgive en klage imod den pågældende stat til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg. Procedurens varighed underminerer imidlertid effektiviteten af menneskerettighedsbeskyttelsen. De Grønne mener, at det er uhyre vigtigt, at medlemsstaterne afsætter de nødvendige midler til at fremskynde disse procedurer, og at der lægges pres på Rusland med henblik på at ophøre med at afvise reformen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg.

Derudover har Europarådets Parlamentariske Forsamling i mange år overvåget menneskerettighederne. EU-institutionerne skal udnytte denne erfaring, inkorporere overvågningsmekanismerne og følge de standarder, som er udviklet af Europarådet.

OSCE

EU skal optrappe sin støtte til menneskerettighedsaktiviteterne i Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa. Dette berører især højkommisæreren for nationale mindretal og Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, der er stærkt kritiseret og i fare i Rusland.

De Forenede Nationer

EU skal indgå samarbejdsaftaler med de internationale institutioner og organisationer, der er ansvarlige for beskyttelse af menneskerettigheder, og især med kontoret for FN's højkommissær for menneskerettigheder og andre FN-organer, der spiller en vigtig rolle i gennemførelsen af verdenserklæringen om menneskerettigheder.

EU bør også indgå en rammeaftale med FN's Menneskerettighedsråd for at fremskynde EU-medlemsstaternes ratifikation og gennemførelse af FN's konventioner. De Grønne opfordrer i denne sammenhæng til ratifikation af den internationale konvention om beskyttelse af alle vandrede arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder og Den internationale konvention om beskyttelse af alle mennesker mod tvangsforflytninger. De Grønne tager i denne forbindelse stærkt afstand fra den omstændighed, at der indtil videre kun er ni EU-medlemsstater¹, som har ratificeret den frivillige protokol til konventionen imod tortur, som indeholder krav om fastlæggelse af uafhængige og nationale overvågningsmekanismer til tilbageholdelsescentre. Hvis alle medlemsstaterne ratificerer denne protokol, vil det skabe større troværdighed for EU's udenrigspolitik om bekæmpelse af tortur.

Menneskerettighedsrådet spiller en afgørende rolle i den overordnede FN-struktur. Med Menneskerettighedsrådets generelle periodiske revisionsmekanisme er der mulighed for at fremme den generelle overvågning af menneskerettighedsforpligtelser og -praksis ved at underkaste alle FN's medlemsstater samme tilsyn. Henstillingerne til landene via FN's periodiske revision skal systematisk vurderes af EU-institutionerne, enten inden for rammerne af den politiske dialog med et tredjeland eller i fastlæggelsen af benchmarks, der skal opfyldes af det pågældende land til gengæld for handel og støtte.

Detaljeret gennemgang af menneskerettighederne

Borgerlige rettigheder

I den offentlige debat sættes menneskerettighederne ofte op over for sikkerhed. De Grønne mener, at dette modsætningsforhold er forkert. Menneskerettighederne er den vigtigste garanti for vores sikkerhed. Enhver, der tilsidesætter menneskerettighedsstandarderne i bekæmpelsen af terrorisme og kriminalitet, har allerede tabt, da menneskerettighederne gør os stærke, særligt i krisetider.

I "kampen imod terror" har regeringer forsøgt at legitimere krænkelse af menneskerettighederne ved at lade dem indgå som et led i bekæmpelsen af terrorisme. Bushregeringen har endda tilladt tortur som afhøringsmetode. Menneskerettighederne blev og bliver fortsat fuldstændig tilsidesat i Abu Ghraib, Bagram og Guantánamo. De Grønne tager stærkt afstand fra dette forhold. Et samfund, der fokuserer på respekten for menneskerettighederne, kan ikke give vigtige individuelle frihedsrettigheder i bytte for en - vildledende - idé om sikkerhed. Det vil miste begge dele i sidste ende. Respekten for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet er på lang sigt det bedste grundlag for stabilitet og fred. Vi bifalder Barack Obamas beslutning om at lukke Guantánamo. EU skal spille en aktiv rolle i fastlæggelsen af en løsning for disse uskyldige fanger, som USA har i sinde at frigive, men som ikke kan vende tilbage til deres eget land, fordi de risikerer at blive tortureret eller blive statsløse. EU's medlemsstater skal tage hensyn til og modtage disse personer i EU.

Hvis EU ønsker at være en troværdig global aktør i forhold til menneskerettighederne, kan EU ikke tillade sig at ignorere krænkelse af menneskerettighederne på eget territorium. Forbuddet imod tortur som defineret i artikel 1 i FN's konvention imod tortur er ufravigeligt og giver ikke mulighed for undtagelser, uanset om der er tale om krige, trusler, intern politisk ustabilitet eller andre nødsituationer. Derfor er det uhyre vigtigt, at EU-institutionerne og medlemsstaterne gennemfører henstillingerne i Europa-Parlamentets beslutning af 2007 om CIA's påståede brug af europæiske

¹ Tjekkiet, Danmark, Estland, Malta, Polen, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger. Det vil kun være muligt at sikre, at EU og medlemsstaterne aldrig mere involveres i lignende krænkelser af menneskerettighederne, hvis den rolle, som medlemsstaterne har spillet i den ulovlige praksis med ekstraordinær udlevering, afdækkes.

Vores rolle i debatten om sikkerhedspolitikken skal fortsat være altid at sikre en fornuftig tilgang som vogter af frihed og garant for retsstatsprincippet. Vi skal fortsat minde vores politiske modstandere om, at der i de internationale traktater er fastsat strenge kriterier for enhver foranstaltning, som begrænser borgerrettigheder som f.eks. retten til privatlivets fred. Det skal kunne påvises, at det er *lovligt, afpasset og nødvendigt*, og der skal træffes foranstaltninger for at undgå misbrug. De fleste undertrykkende foranstaltninger i de senere år - både på nationalt plan og på EU-plan - opfylder ikke de retlige krav. Der er derfor tale om krænkelser af menneskerettighederne.

Ytringsfrihed er en uhyre vigtig del af et demokratisk samfund. Med denne rettighed beskyttes også holdninger, der er chokerende, bekymrende eller fornærmende, så længe de ikke ansporer til vold eller had. Der lægges dog pres på retten til ytringsfrihed fra forskellige sider. De Grønne vil fortsat modsætte sig ethvert forsøg på at kompromittere ytringsfriheden, selv om den ikke altid er i overensstemmelse med trosretninger eller andre overbevisninger eller staternes opfattelse af sikkerhedsinteresser.

I nogle EU-medlemsstater er fredelige forsamlinger eller parader, der normalt kaldes "gay pride"-parader eller -festivaler, blevet truet af angribere i den senere tid, uden at myndighederne har grebet ind for at beskytte deltagerne. I nogle tilfælde har myndighederne endda aflyst forskellige begivenheder af påståede sikkerhedshensyn. Det er et klart brud på deltagerne borgerrettigheder, og De Grønne vil fortsat kæmpe for at sikre, at disse begivenheder kan finde sted overalt i Europa (og lægge pres på landene uden for Europa med henblik på at give tilladelse til sådanne begivenheder).

Sociale rettigheder²

Verdenserklæringen om menneskerettigheder omfatter ikke blot *borgerlige og politiske rettigheder* som ytringsfrihed og retten til at undgå tortur, men også såkaldte *økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder*. De borgerlige og politiske rettigheder er beskrevet yderligere i den retligt bindende internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, og de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er beskrevet i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Europarådet har i tråd med denne struktur også udarbejdet et dokument om borgerlige og politiske rettigheder, den berømte europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og et dokument om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, den europæiske socialpagt. Med dette dokument beskyttes rettigheder som retten til arbejde, rimelige arbejdsvilkår, sikre og sunde arbejdsbetingelser, foreningsfrihed, socialsikring, sociale ydelser og velfærdsydelser, bolig osv. Denne pagt afviger fra den globale modpart, idet der i pagten fokuseres på rettigheder i forhold til arbejde og arbejdsbetingelser, hvorimod den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er mere vidtrækkende.

I Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder samles de borgerlige, politiske, økonomiske og sociale rettigheder for EU-borgerne og alle personer med lovligt ophold i EU for første gang i én tekst. Chartret er dog tilsyneladende mere fokuseret på de borgerlige og politiske rettigheder end de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Der er også en tendens til at fremhæve arbejdstagerne rettigheder. De Grønne, der står for social retfærdighed, ønsker at indlede en debat om udvidelsen af de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i chartret, når det nuværende dokument bliver bindende.

Sociale rettigheder skal ikke blot opfattes som noget, regeringerne stræber efter. Regeringerne skal berettige de valg, som de træffer, og som påvirker de pågældende rettigheder, selv i

² Se også "En grøn vision for et socialt Europa", De Europæiske Grønnes politiske dokument, 2008.

domstolene. Sociale rettigheder omfatter retten til en tilstrækkelig levestandard, retten til fødevarer, retten til rimelige boligforhold, retten til sundhed, retten til uddannelse, retten til vand, retten til de nødvendige sociale ydelser og retten til socialsikring. Da menneskerettighederne er udelelige, skal disse rettigheder respekteres i lige så høj grad som borgerlige og politiske rettigheder. På globalt plan er rettighederne af afgørende betydning for opnåelsen af millenniumudviklingsmålene. De økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder har til formål at skabe samfundsøkonomiske og kulturelle betingelser, der gør mennesker i stand til at leve deres liv med værdighed. I 2008 vedtog FN's Generalforsamling enstemmigt en frivillig protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Når denne protokol er ratificeret, vil det medføre, at personer, hvis rettigheder - som f.eks. retten til fødevarer - er krænket, får adgang til en klageprocedure i FN-systemet. De Grønne vil yde en indsats for at få EU-medlemsstaterne til hurtigt at ratificere denne protokol. Med protokollen fremmes muligheden for håndhævelse af økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

Kulturelle og etniske mindretal

Alle europæiske lande er multikulturelle. Der skelnes mellem to multikulturelle former, dvs. multinationalitet og polyetnicitet. Multinationalitet betyder sameksistens mellem mere end én national gruppe inden for et land. Disse grupper bor i områder, som er rent territorielt veldefineret, og har boet i de pågældende territorier i lang tid, f.eks. de etniske ungarere i Rumænien, samerne i Skandinavien eller den walisiske og skotske befolkning i Det Forenede Kongerige. Polyetnicitet henviser til en situation, hvor indvandrere har bosat sig i et land - spredt over hele landet - f.eks. den tyrkiske og marokkanske befolkning i Tyskland og Holland, den pakistanske og indiske befolkning i England, den nordafrikanske befolkning i Frankrig.

De Grønne er stærkt engageret i kampen om ligestilling for begge grupper af kulturelle mindretal. Derudover er De Grønne af den overbevisning, at en "ligestillingspolitik", som fokuserer på ligeret, skal suppleres af en "forskelspolitik", der kan beskrives som en politik, der har til formål at anerkende enhver persons kulturelle identitet, særligt i det offentlige rum. Med denne politik beskyttes kulturer for så vidt, at de for borgerne i de pågældende kulturer er en betingelse for et værdigt liv.

Forskelspolitikken kan integreres i ligestillingspolitikken ved at sikre en stemme for de grupper, der indtil nu har været udelukket fra den teoretiske og politiske udvikling af menneskerettighederne. Men det fører ikke nødvendigvis til særlige grupperettigheder, til rettigheder, som kun kommer nogle mennesker til gode. Det kan føre til en ny fortolkning eller transformation af eksisterende rettigheder eller indførelse af nye rettigheder, som, selv om de er indført på grund af kulturelle grupper eller kvinders erfaringer, nu kan betragtes som lige universelle rettigheder. Spørgsmålet om, hvorvidt ansatte skal have lov til at bede på arbejdspladsen, forbindes f.eks. normalt med den islamiske praksis med at bede fem gange om dagen. Retten til at bede eller meditere på arbejdspladsen skal imidlertid ikke være begrænset til muslimer, men omfatte alle ansatte.

Især skal menneskerettighederne for romanibefolkningen beskyttes. Efter udvidelsen af EU er romanibefolkningen nu et af de største mindretal i EU. Social marginalisering og diskrimination af romanibefolkningen er udbredt, især på meget vigtige områder som f.eks. adgang til uddannelse, boliger og beskæftigelse. De Grønne opfordrer til fastlæggelse af en vidtrækkende menneskerettighedsbaseret europæisk strategi til forbedring af forholdene for romanibefolkningen.

Migranter og flygtninge³

Den største opgave i forbindelse med menneskerettighedspolitikken i Europa i øjeblikket er beskyttelsen af flygtninge. Mange tusinde mennesker dør ved Europas eksterne grænser hvert år. De dør af sult eller tørst, drukner eller bliver kvalt.

Migranternes og asylansøgernes muligheder for at få adgang til EU begrænses mere og mere. Kommissionen ønsker, at grænserne overvåges af ubemandede luftfartøjer og satellitter, og at der

³ Se også "Europa er et kontinent præget af migration", De Europæiske Grønnes politiske dokument, 2008.

tages fingeraftryk på alle rejsende, som ønsker adgang til EU, samt at alle de pågældende rejser spores. Fort Europa ønsker at opbygge en ny virtuel mur. De Grønne tager afstand fra disse planer. EU bør betragte sig selv som en pioner for en flygtningepolitik, der er fastlagt på grundlag af menneskerettighederne. Vi har pligt til at sikre, at mennesker, der har brug for beskyttelse, har adgang til EU. I stedet for at tage afstand skal EU have en omfattende strategi, der kombinerer flygtninge- og indvandringspolitikken med udviklings-, udenrigshandels- og menneskerettighedspolitikken. Der skal ydes aktiv og vedvarende støtte - ikke blot til den økonomiske og økologiske udvikling i oprindelses- eller transitlandene - men også til udviklingen af demokrati og menneskerettigheder. Vi skal yde en indsats og være med til at sikre, at befolkningen i de pågældende lande har sikre og meningsfulde fremtidsudsigter.

Enhver person har ret til at forlade sit opholdsland og ansøge om asyl i et andet land. Enhver person, som har brug for et tilflugtssted i henhold til Genèvekonventionen om flygtninges retsstilling, skal have adgang til en retfærdig asylprocedure i EU. Derfor er der stærkt behov for en reform af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de ydre grænser, Frontex. Med Frontex skal der etableres et struktureret samarbejde med FN's højkommisær for flygtninge med henblik på at afhjælpe redningsoperationer for migranter, der risikerer at miste livet i forsøget på at få adgang til EU. Frontex må aldrig overtræde princippet om ikkeudvisning og skal altid sikre korrekt adgang til indgivelse af ansøgning om asyl.

Det er uacceptabelt at deportere afviste asylansøgere til usikre lande, herunder oprindelseslandet og transitlande, imod deres vilje. Man bør ikke kunne sendes tilbage, før der er foretaget en retfærdig og grundig vurdering af asylansøgningen i EU. Hvor det ikke er muligt eller vil være umenneskeligt at vende tilbage på grund af krænkelse af menneskerettighederne - herunder stærk diskrimination og forfølgelse baseret på seksuel orientering og køn - i oprindelseslandet, skal de pågældende personer have opholdstilladelse. Medlemsstaterne skal overvåge leve- og integrationsforholdene for anerkendte flygtninge samt de personer, der er sendt tilbage til deres oprindelses- eller transitland, og træffe foranstaltninger for at yde tilstrækkelig støtte til de pågældende personer.

Der er ikke noget, der hedder "ulovlige migranter". Det, at man ikke er i besiddelse af retlige dokumenter, er blot en administrativ situation og kan ikke betragtes som en forbrydelse. De Grønne fordømmer derfor stigmatiseringen af ulovlige migranter. Migranter uden retlige dokumenter skal have adgang til primære sundhedsydelser og sociale ydelser samt gratis retshjælp. Deres børn inden for aldersgrænsen for obligatorisk skolegang har ret til at gå i skole. EU's direktiv om tilbagesendelse, hvorved ulovlige migranter kan tilbageholdes i op til 18 måneder, ligger som en mørk skygge over EU's ry som menneskerettighedsforkæmper. Så længe tilbageholdelse er normen i EU, vil De Grønne opfordre til, at den er så kortvarig som muligt og foregår under de bedst mulige forhold (med hensyn til menneskelig værdighed, rekreation, hygiejne og privatliv). Mindreårige og sårbare migranter skal aldrig tilbageholdes. Medier, ngo'er, politikere og internationale organisationer bør have adgang til tilbageholdelsescentrene.

Kvindes rettigheder

Kvindes rettigheder er menneskerettigheder, men bør alligevel nævnes på grund af omfanget af og de forskellige former for krænkelse af kvindes rettigheder. I mange lande kan en kvinde ikke stå som ejer af ejendom eller træffe beslutninger om sit eget liv. Moderdødeligheden er unødvendigt høj. Selv om ligestilling mellem mænd og kvinder indgår i millenniumudviklingsmålene, er der ikke sket store fremskridt. De Grønne er overbevist om, at kvindes selvstændiggørelse er en nødvendig faktor i bekæmpelsen af fattigdom. EU skal optrappe sin indsats og udpege en EU-udsending for kvindes rettigheder.

Trods flere antidiskriminationsdirektiver skal der opnås fremskridt på områderne for beskæftigelse og aflønning af kvinder i EU. Der skal opnås ligeløn. Der skal træffes foranstaltninger for at bekæmpe seksuel og psykologisk chikane på arbejdspladsen. Der skal især fokuseres på kvinder, der tilhører etniske mindretal, og indvandrerkvinder.

Vi ønsker at opfordre medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at håndtere og forbyde vold i hjemmet og seksuel udnyttelse af børn.

Seksuel mangfoldighed

Hvis Lissabontraktaten træder i kraft, vil Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder være bindende for EU-institutionerne og medlemsstaterne, og det betyder, at de skal handle inden for rammerne af EU-retten. Dette omfatter forbud imod diskrimination på grund af seksuel orientering. Med disse bestemmelser vil EU's fremtrædende rolle i kampen for ligestilling for homoseksuelle, biseksuelle og transseksuelle personer igen blive fremhævet. Der skal dog stadig ydes en stor indsats, inden "Gay Pride"-paraden i Warszawa er mere festival end protest. For at etablere bedre retlige instrumenter for de seksuelle mindretal med henblik på at bekæmpe diskrimination og vise, at EU støtter disse mindretal, skal forslaget til et direktiv om ligebehandling i forbindelse med adgangen til og leveringen af varer og tjenesteydelser, social beskyttelse, uddannelse og sundhedspleje vedtages. De Grønne har kæmpet hårdt for dette direktiv og vil fortsat kæmpe. Ligestillingsdirektivet vil også snart blive revideret. De Grønne ønsker, at forbuddet imod diskrimination skal omfatte kønsidentitet. EU's officielle anerkendelse og fremme af Yogyakartaprincipperne (principper om gennemførelsen af internationale standarder for menneskerettigheder inden for spørgsmål om seksuel orientering og kønsidentitet) vil endvidere være et meget positivt tegn på EU's proaktive kamp for ligestilling for alle. Vi vil derudover lægge pres på Rådet med henblik på vedtagelse af lovgivningen til sikring af, at medlemsstaterne følger princippet om gensidig anerkendelse af par, hvor personerne er af samme køn, uanset om de er gift eller lever i et registreret partnerskab.

Handicappedes rettigheder

Ikrafttrædelsen i 2008 af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder var en milepæl. De Grønne ønsker indtrængende at opfordre EU og EU-medlemsstaterne til straks at inkorporere konventionen i lovgivningen med henblik på sikringen af adgang til tjenesteydelser og ikkediskrimination af handicappede. I denne sammenhæng er hurtig vedtagelse af førnævnte direktivforslag om ligebehandling af afgørende betydning.

Udenrigspolitik

Menneskerettighederne er et vigtigt element i forebyggelsen af kriser og konflikt.

Menneskerettighederne er grundlaget for en moderne sikkerheds- og fredspolitik. De krænkelser af menneskerettighederne, der finder sted i dag, er de kampe, vi skal kæmpe i morgen. En sikkerhedspolitik skal også altid være en menneskerettighedspolitik. EU skal i forbindelse med bekæmpelsen af voldelige konflikter sikre, at menneskerettighederne ikke krænkes, for at kunne forhindre en ny ond cirkel af konflikter og vold.

EU skal mainstreame menneskerettighederne i alle EU's udenrigspolitikker, herunder i forbindelse med handel. EU skal yde en mere målrettet indsats på internationalt plan for at fremme fuld overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder. EU skal yde en indsats for at "humanisere" nationernes lovgivning, hvorved menneskerettighederne går forud for staternes suverænitet, og hvor det internationale samfund er bedre rustet til at reagere på alvorlige krænkelser af menneskerettighederne. Fortsat støtte til Den Internationale Straffedomstol er et meget vigtigt led i denne indsats.

EU inkorporerer allerede en klausul om menneskerettigheder og demokrati i alle aftaler med tredjelande. EU indleder dialoger om menneskerettighederne. Alle EU-aftaler, herunder sektoraftaler, skal indeholde sådanne bestemmelser. Der gøres dog ikke nok for at lægge tilstrækkelig vægt på disse klausuler og overvåge fremskridt i forbindelse med menneskerettighederne. En mere effektiv politik skal have mere klart definerede mekanismer for gennemførelsen af klausulerne om menneskerettigheder og demokrati. Især skal handlingsplanerne inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik indeholde klare og tydelige benchmarks og målsætninger for effektiv evaluering. Der skal fra EU's side ikke herske nogen tvivl om, at udviklingen af støtte til og handelsforbindelser med nabolandene i høj grad

afhænger af fremskridt inden for menneskerettigheder og demokrati. Der skal naturligvis føres strengere tilsyn i lande, der ønsker at tiltræde EU.

Konklusion

I forbindelse med etableringen af en ægte "menneskerettighedskultur" i EU er der behov for udvikling af et sammenhængende system til overvågning af anvendelsen af disse rettigheder, som omfatter medlemsstaterne, Ministerrådet og de beslutninger, der er truffet gennem mellemstatsligt samarbejde. Beskyttelsen af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder handler ikke blot om en formel opfyldelse af regler, men helt overordnet om aktivt at fremme rettighederne og gribe ind i tilfælde, hvor rettighederne er krænket eller håndhævet på en utilfredsstillende måde. I denne sammenhæng ønsker De Grønne at opfordre den nye kommission, der tiltræder i 2009, til at udnævne en kommissær for menneskerettigheder i stedet for den nuværende arbejdsgruppe med kommissærer, som ikke har tilstrækkeligt ansvar.

Denne særlige kommissær skal holde både medlemsstaterne og egne kolleger ansvarlige. Hun skal fastlægge en mekanisme, hvorved Kommissionen tilbyder en hurtig reaktion på de enkelte klager. Hun skal indtrængende opfordre Kommissionen til at revurdere fejlagtig lovgivning, f.eks. tilbagesendelsesdirektivet og direktivet om lagring af data, hvorved teleudbydere har mulighed for at invadere kundernes privatliv. Hun skal sikre, at beskyttelsen af menneskerettighederne er i overensstemmelse med de nye teknologier: Digitale rettigheder er borgerlige rettigheder.

Hvis Lissabontraktaten træder i kraft, vil EU's højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik også være næstformand i Kommissionen. I denne egenskab vil næstformanden stå til regnskab over for Europa-Parlamentet. Det er en klar forbedring af den parlamentariske kontrol med EU's eksterne aktioner. Udfordringen for Parlamentet vil være at sikre, at menneskerettighederne afspejles effektivt i udenrigspolitikken, og at Parlamentet er mere involveret, f.eks. i menneskerettighedsdialogen med tredjelande. Det vil derfor være nødvendigt at nedsætte et reelt udvalg om menneskerettigheder i Europa-Parlamentet, ikke blot et underudvalg. På et tidspunkt hvor der er risiko for, at menneskerettighederne tilsidesættes på grund af den stigende rivalisering mellem verdensmagterne, vil det være et positivt tegn, hvis EU vil styrke sin kapacitet til at handle til forsvar af disse rettigheder.